

lighed. Er man ængstelig ved at have Kirkebylæreren som Tilsynsmand i saa Henseende, og er man ængstelig ved, at han skal have Ansvar paa dette Punkt, er det jo for øvrigt noget, vi kunne tales nærmere ved om, men jeg tror, at det er bedst, saaledes som det er foreslaaet.

Jeg kommer nu til Spørgsmaalet om Ancienniteten. Dette Spørgsmaal har beskæftiget flere Medlemmer, men jeg kan ikke sige, at de alle have været enige i deres Opfattelse. Jeg skal navnlig fremhæve to Punkter, nemlig Konstitutionen og Timelærervirksomheden. Det mærkelige er, at skønt Forholdet angaaende Konstitution og Timelærervirksomhed er omtrent enstydigt, idet det hedder om Konstitutionen, at den medregnes, for saa vidt den vedkommende bliver i samme Embede, og om Timelærervirksomheden, at den ligeledes medregnes, for saa vidt han bliver i samme Embede eller ved samme Kommunes Skolevæsen, synes ingen at have Indvendinger med Hensyn til Konstitutionen, medens saa godt som alle Talerne have haft Indvendinger mod, at det med Hensyn til Timelærervirksomheden skulde beregnes paa den Maade. Maa jeg gøre nogle Bemærkninger om, hvorledes Sagen har stillet sig lige fra den Tid, da Skoleloven blev ført igennem. Da Skoleloven blev fremlagt, var der intet om, at Timelærere skulde have Anciennitet, eller at Konstitution skulde medføre Anciennitet. I Udvalget kom Spørgsmaalet frem, som jeg ogsaa nævnte ved Fremlæggelsen, fra det ærede Medlem for København's 1ste Valgkreds (Trier). Det gjaldt da navnlig Frederiksberg, hvor de have Timelærerne i flere Aar, inden de opnaa fast Ansættelse. Man gik saa ind paa, at Timelærerne maatte tage deres Anciennitet med, naar de bleve fast ansatte i Embedet. Ved Udtrykket „Embedet“ mente vi netop, at der ikke var Tale om andet end det Embede, de vare i, eller om Ansættelse ved vedkommende Kommunes Skolevæsen. Saaledes har Lovgivningsmagten altsaa givet Bestemmelsen, og begge Rigsdagens Ting ere traadte til med samme Opfattelse, at de vedkommende skulde enten beholde det samme Embede eller gaa over i samme Kommunes Skolevæsen. Men i

Fjor gik man endnu en Gang hen og fastslog det samme. Man vedtog i Fjor en Lov om Lønningsbestemmelser for Lærere og Lærerinder i Folkeskolen paa Færøerne, og deri vedtog man udtrykkeligen, som Ministeriet havde foreslaaet, at den paagældende skal have været „konstitueret i dette eller i et Embede af lignende Art ved samme Kommunes Skolevæsen“. Med Hensyn til Timelærerne staar der: „Ligeledes vil Timelærervirksomhed i de almindelige Undervisningsfag og med den fulde for fast ansatte Lærere og Lærerinder gældende ugentlige Undervisningstid være at medregne i saadanne Tilfælde, i hvilke den umiddelbart gaar over til fast Ansættelse — eller til Konstitution med efterfølgende fast Ansættelse — ved samme Kommunes Skolevæsen“. Det vedtoges begge Rigsdagens Ting i Fjor, altsaa man gentog det samme, som man havde været enig om i 1899, at saaledes skulde denne Konstitution og denne Timelærervirksomhed beregnes, medførende Anciennitet, for saa vidt de gik over til fast Ansættelse i samme Embede eller ved samme Kommunes Skolevæsen. Naar jeg nu foreslaar Ændringer i Loven af 1899, er det naturligt, at jeg foreslaar netop hvad Lovgivningsmagten har været enig om i de Aar, hvor vi forhandlede om Skoleloven af 1899, og hvad der vedtoges dels i Skoleloven af 1899, dels i Fjor, da vi vedtoges lignende Bestemmelser for Færøerne. Jeg havde ikke tænkt mig, at man nu vilde gaa over til at give Anciennitet ogsaa til Timelærere, som flytte omkring.

Jeg skal derefter sige et Par Ord om den Realitet som ligger i, at man nu synes at have Lyst til at gaa over til noget helt andet og udvide den Begunstigelse, man har givet Timelærere, der ansættes i fast Embede ved samme Kommunes Skolevæsen, til at gælde ogsaa de Timelærere, der flytte. Vi maa huske vel paa, som det ogsaa er nævnt under Forhandlingen her, at de Timelærere, der faa Ansættelse, ere Seminarister, der som Regel lige ere komne fra Eksamen, der kræves ikke 4 Aars Skolevirksomhed af dem, men de kunne gaa lige fra Eksamen over i Timelærervirksomheden. Der tilbringe de saa 3—4 Aar, og det, man vil have, er altsaa, at de der-